

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0075 van 6 juli 2011
in de zaak 1011/0417/SA/3/0463

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, P. Woutersstraat 32 bus 7
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de **gemeente BOUTERSEM**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bert BEELEN
kantoor houdende te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 28 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 22 november 2010 waarbij aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van scoutslokalen en gemeentelijke ontmoetingsruimtes.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de

tussenkomen partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, in persoon, advocaat Marc VAN BEVER die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bert BEELEN die verschijnt voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM en de gemeente BOUTERSEM, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, vragen met een op 18 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 mei 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de gemeente BOUTERSEM, als aanvrager van de vergunning en zoals vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM wordt in diezelfde beschikking voorlopig toelating verleend om in de debatten betreffende het ingestelde beroep tot schorsing en vernietiging tussen te komen. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM wordt verzocht, op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek, melding te maken op welk onderdeel van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 1° tot en met 6° VCRO zij haar tussenkomst baseert.

Uit nader onderzoek blijkt dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM in het beschikkende gedeelte van de beslissing om in rechte op te treden van 15 maart 2011 het volgende stipuleert:

“ ...

Besluit:

Art. 1. de gemeente dient, als belanghebbende, een verzoek tot tussenkomst aangaande de gevorderde schorsing in.

Art. 2. Het college treedt op in rechte en geeft mandaat aan advocatenkantoor Beelen.

...”

Op grond van vermelde beslissing dient de Raad noodzakelijk vast te stellen dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM enkel heeft beslist om conform artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 1° VCRO en de artikelen 57, §3, 9° en 193 van het

Gemeentedecreet een verzoek tot tussenkomst in te dienen bij de Raad als vertegenwoordiger in rechte van de gemeente BOUTERSEM.

Uit de beslissing om in rechte op te treden van 15 maart 2011 kan derhalve niet afgeleid worden dat, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift tot tussenkomst wordt vermeld, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM daarnaast, op grond van een eigen bevoegdheid in de zin van artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet, tevens heeft beslist om desgevallend zelf tussen te komen in de voorliggende procedure.

Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM is bijgevolg onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 14 oktober 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van scoutslokalen en gemeentelijke ontmoetingsruimtes”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’, gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 2010 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg ‘Zonevreemde sport – en recreatie’, meer bijzonder in een “zone voor pastorietuin en speelweide”. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag diende niet onderworpen te worden aan een openbaar onderzoek.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant brengt op 15 november 2010 een gunstig advies uit.

Op 22 november 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

- *de bestaande toestand*

Het bestaande gebouw (21.53m op 5.08m) en Amerikaanse Es worden gesloopt.

- *de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen*

Bouw van scoutslokalen en gemeentelijke ontmoetingsruimtes (42.36m op 13.21m).

Het nieuwe gebouw is een eenlagig gebouw met lessenaarsdak en groendak. Het wordt ingeplant conform het aangeduide bouwvlak van het BPA. De constructie voldoet met een kroonlijsthoogte van 2.5m en een totale bouwhoogte van 3.50m aan de maximale maateenheden.

De kelderverdieping omvat: leidingslokaal, scoutslokaal, vergaderruimte, ontmoetingsruimte, berging.

Op de gelijkvloers worden dezelfde functies voorzien met aanvullende functies als sanitaire voorzieningen, technische ruimte en stockageruimte.

In de pastorietuin worden 2x nieuwe groenaanplantingen voorzien: 10m Haagpakket (30planten, spaanse Oak, Wilde Liguske, Haagbeuk).

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, een aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende (bouw)project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat het schadelijk effect beperkt is. Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door de plaatsing van een hemelwaterput en/of infiltratie- en/of buffervoorziening, overeenkomstig de normen vastgelegd in de geldende gewestelijke/provinciale.gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid

De nieuwe bebouwing is in functie van de toegelaten bebouwing

- mobiliteitsimpact

Niet van toepassing

- Schaal

Niet van toepassing

- ruimtegebruik en bouwdichtheid

Omwille van de landschappelijk en natuurwaarde van de pastorietaan wordt door het BPA het maximale bebouwings- en verhardingspercentage binnen het bouwvlak vastgelegd op 75 % van de totale oppervlakte van dat bouwvlak. De aanvraag is hiermee in overeenstemming.

- Visueel-vormelijke elementen

Gelet op de geringe hoogte van het gebouw, het gebruik van degelijk en hedendaagse materialen, het modern rustige karakter is het geheel in harmonie met de omgeving.

- cultuurhistorische aspecten

Niet van toepassing

- het bodemreliëf

Doordat het terrein afhellend naar het oosten toe is (ot ca. 1m verschil) wordt het oorspronkelijke bodemreliëf in functie van de bebouwing voor een gedeelte aangevuld.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Niet van toepassing

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en voorschriften van het BPA zonevrije sport- en recreatie (MB 10 maart 2010) meer bepaald art. 5.2. Zone voor pastorietaan.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Met een arrest van 6 juli 2011 (nr. A/4.8.18/2011/0047) heeft de Raad het beroep, uitgaande van ■■■■■, conform artikel 4.8.18 VCRO als onontvankelijk afgewezen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing met een op 22 november 2010 gedateerde brief betekend aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM en dit inclusief het verzoek om overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO over te gaan tot aanplakking van de mededeling dat de vergunning is verleend op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.

Het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier bevat evenwel geen enkel stuk dat de Raad toelaat na te gaan of en wanneer de bestreden beslissing daadwerkelijk middels een beveiligde zending werd betekend aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM. Noch in het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier, noch in de stukkenbundels van de verzoekende partij en de tussenkomende partij bevindt zich het attest van aanplakking. Een dergelijk attest kan nochtans op eenvoudig verzoek door elke belanghebbende aangevraagd worden overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 7° VCRO.

Op grond van artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO dient de aanplakking door het gemeentebestuur te gebeuren binnen de 10 dagen na ontvangst van de beslissing. Hoewel deze termijn niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven, mag aangenomen worden dat elk gemeentebestuur, en inzonderheid de bevoegde burgemeester, erover waakt dat de aanplakking tijdig gebeurt.

Nu omtrent de precieze datum van betekening en navolgende aanplakking van de bestreden beslissing geen stavingstukken worden voorgelegd en de tijdigheid van het verzoekschrift noch door de verwerende partij noch door de tussenkomende partij wordt betwist, dient aangenomen te worden dat het door de verzoekende partij bij aangetekende brief van 28 december 2010 ingediende beroep tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om ambtshalve enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden.

De Raad stelt daarnaast evenwel vast dat in het inleidend verzoekschrift, meer specifiek in de derde grief “C. GRS Boutersem” en onder punt “6° Moeilijk te herstellen ernstig nadeel”, aannemelijk wordt gemaakt dat de bestreden vergunningsbeslissing rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan genereren in hoofde van de verzoekende partij en dat er tussen vermelde hinder en nadelen en de bestreden vergunningsbeslissing een causaal verband kan bestaan.

In het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen, meer specifiek het nachtlawaai, algemene overlast en burenhinder in hoofde van de verzoekende partij, voldoende concreet omschreven.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij laat in het inleidend verzoekschrift volgende elementen gelden:

“...
VERZOEKSCHRIFT TOT Vernietiging/ VERZOEKSCHRIFT TOT SCHORSING EN
VERNIETIGING

...

2° VERWERENDE PARTIJ

- de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar afdeling Vlaams Brabant

3° VOORWERP VAN HET BEROEP

Openbaar onderzoek van 1/12/2010 tot en met 31/12/2011

“Aanvraag tot bouwen van scoutslokalen en gemeentelijke ontmoetingsruimtes”

...

4° SAMENVATTING VAN DE FEITEN

...

Samengevat wijs ik op mijn voornaamste bezwaren ten opzichte van deze gewestelijke stedenbouwkundige vergunning:

...

6° MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

...

verzoek ik de Raad tot schorsing van deze vergunningsbeslissing tot er meer duidelijkheid kan worden geboden ten opzichte van de nabije omgeving. Ik verwijs hier naar artikel 4.8.13 van de VCRO.

... ”

Naar het oordeel van de verwerende partij blijkt uit het inleidend verzoekschrift niet dat het beroep is gericht tegen de beslissing van de verwerende partij van 22 november 2010.

De tussenkomende partij werpt op dat de door de verzoekende partij geformuleerde vordering louter als een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet worden aangemerkt en meent dat het beroep om die reden onontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft ter zitting niet geantwoord op de door de verwerende partij en de tussenkomende partij opgeworpen excepties.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad is van oordeel dat, hoewel het inleidend verzoekschrift bezwaarlijk kan aangemerkt worden als een toonbeeld van overzichtelijkheid en daarnaast bol staat van eerder ongelukkig en warrig te noemen formuleringen, er geen enkele betwisting kan bestaan omtrent het feit dat het beroep is gericht tegen de beslissing van 22 november 2010 van de verwerende partij. De Raad stelt vast dat het inleidend verzoekschrift hiertoe voldoende concrete elementen bevat en wenst daarnaast op te merken dat conform artikel 4.8.16, §3, vierde lid VCRO een afschrift van de bestreden beslissing aan het verzoekschrift werd gehecht.

De exceptie van de verwerende partij kan niet worden aangenomen.

2.

In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij voorhoudt, is de Raad van oordeel dat het voorliggend beroep niet als een loutere vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan beschouwd worden.

Het loutere feit dat het verzoekschrift afsluit met de vraag de vergunningsbeslissing te schorsen “*tot er meer duidelijkheid kan worden geboden ten opzichte van de nabije omgeving*” doet geen afbreuk aan de omstandigheid dat de verzoekende partij, naast de schorsing van de tenuitvoerlegging, tevens de vernietiging van de bestreden beslissing nastreeft.

Onverminderd de vaststelling dat het voorliggende beroep, zoals reeds aangegeven, eerder onbeholpen geformuleerd is, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zowel de schorsing van de tenuitvoerlegging als de vernietiging van de bestreden beslissing beoogt. Dit blijkt niet enkel uit de aanhef van het verzoekschrift maar ook uit het geheel van de overwegingen ervan.

In dit licht kan bijkomend opgemerkt worden dat de Raad zich overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO als administratief rechtscollege uitspreekt over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. In zoverre de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing (artikel 4.8.3, §1 VCRO).

Dit betekent dat een bij de Raad aanhangig gemaakt beroep minstens en in eerste instantie de vernietiging van een bestreden beslissing dient te bevatten. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over annulatieberoepen (*Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 195, nr. 570*).

Indien een partij derhalve beroep aantekent tegen een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, beoogt deze partij in principe de vernietiging van deze beslissing tenzij uit het verzoekschrift uitdrukkelijk het tegendeel zou blijken.

De exceptie van de tussenkomen partij kan dan ook niet worden aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij en de tussenkomen partij menen dat het inleidend verzoekschrift geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, noch van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden worden.

Beoordeling door de Raad

De Raad is evenwel van oordeel dat een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie, gelet op de aard ervan, zich slechts opdringen wanneer zou blijken dat de voorwaarden om de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit echter niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Als direct betrokken buur zal de nu voorziene inplanting een aantal ernstige nadelen voor mij als eigenaar berokkenen :

*Gelet op de moeilijke bereikbaarheid tijdens de bouwwerken van de site via de [REDACTED];
gelet op de te verwachten overlast en het totaal ontbreken van sociale controle;
gelet op de tot op de perceelsrand voorziene uitgravingen voor de bekeldering,
gelet op de afstand van minder dan 3 meter tot mijn woning ,
gelet op de aantasting van het recht op privacy ,*

verzoek ik de Raad tot schorsing van deze vergunningsbeslissing tot er meer duidelijkheid kan worden geboden ten opzichte van de nabije omgeving. Ik verwijs hier naar artikel 4.8.13 van de VCRO.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In ieder geval is de vordering tot schorsing onontvankelijk, vermits er geen MTHEN overeenkomstig artikel 4.8.13 VCRO wordt aangetoond.

Het MTHEN moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Dit houdt in dat de tenuitvoerlegging moet geschieden vooraleer de Raad uitspraak ten gronde uitspraak doet over de vernietiging. Bijgevolg betekent dit dat de loutere annulatie de verzoeker geen voldoende rechtsherstel oplevert.

De door verzoekers aangebrachte redenen voor het aanwezig zijn van een MTHEN voldoen niet aan de hierboven omschreven voorwaarde.

Verzoekers stellen dat zij als direct betrokken buur nadelen zullen ondervinden door de voorziene implanting.

Concreet halen zij volgende ‘nadelen’ aan:

- 1. moeilijke bereikbaarheid tijdens de bouwwerken: dit tijdelijke fenomeen (dat eigen is aan bouwwerken) kan uiteraard geen reden zijn om een vergunning te schorsen;*
- 2. mogelijke overlast en totaal ontbreken van sociale controle: deze –louter hypothetische- nadelen kunnen geen reden zijn om huidige vergunning te schorsen, en dienen desgevallend via politie-optreden aangepakt te worden.*

Uw raad heeft zelf beslist dat een procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet aangewend mag en kan worden om in de plaats te treden van een politieel optreden. Geluidsoverlast, parkeeroverlast, zelfs wildparkeren en het gebruik van de straat als sluiptegels zijn elementen die kunnen en moeten worden aangepakt door een politiereglement en zijn geen elementen die ter beoordeling aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen dienen te worden voorgelegd.

- 3. vermeende schending van het recht op privacy / afstand tot de woning / uitgravingen tot op de perceelsrand:*

Deze ‘nadelen’ worden geponereerd, zonder enige concrete toelichting.

Verwerende partij verwijst hieromtrent naar een arrest van Uw Raad, waarin het volgende werd gesteld:

“De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bovendien niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Bij dit alles kan de Raad (...) alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift bijgevoegde stukken.(...)”

Daarenboven moet rekening gehouden worden dat de eigendom van verzoekers is gelegen in woongebied.

Verzoekers dienen rekening te houden met eventuele hinder die inherent is aan zones met een dergelijke bestemming.

Verzoekers laten na om concreet aan te tonen dat de rust en de stilte dermate verstoord zal zijn, dat een normale beleving van hun woonklimaat in een woongebied onmogelijk zal zijn.

Conclusie:

Verzoekers tonen niet aan de annulatie te laat zou komen en dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zich opdringt.

In ieder geval kan de door verzoekers ingeroepen hypothetische 'nadelen' perfect worden 'hersteld' door een annulatiearrest.

Onze wetgeving voorziet verschillende mogelijkheden voor derden/omwonenden om herstel te bekomen.

...

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" ...

Verzoekers beperken zich ertoe om op louter vrijblijvende wijze een aantal zogenaamde nadelen op te sommen die zij beweerdelijk zouden lijden door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning.

Zij concretiseren deze zogenaamde nadelen echter op geen enkele wijze. Nochtans dient door verzoekers in concreto te worden aangetoond dat zij een nadeel zullen lijden dat ernstig is en moeilijk te herstellen.

Loutere niet gestaafde beweringen kunnen daartoe niet dienstig zijn.

Bovendien zijn de beweringen over het nadeel ook niet relevant of ongeloofwaardig.

- De beweerde moeilijke bereikbaarheid tijdens de bouwwerken is geen ernstig nadeel en volgt ook niet uit de bestreden beslissing zelf. Elke bouwwerkzaamheid op het perceel zou eenzelfde moeilijkere bereikbaarheid tot gevolg kunnen hebben. Bovendien is dit nadeel, voor zover al bestaande, slechts tijdelijk. Verzoekers tonen niet de ernst aan van dit mogelijke nadeel.

- Te verwachten overlast en gebrek aan sociale controle. Ook dit beweerde nadeel wordt niet concreet gemaakt. De activiteiten van de jeugdbeweging vinden gewoonlijk enkel plaats in het weekend. Ook is het zo dat nu reeds de scouts ter plaatse was gevestigd, en dat de activiteiten die beweerdelijk voor overlast zouden zorgen nu reeds aanwezig zijn. Dit wordt niet substantieel gewijzigd door de bestreden vergunning. Integendeel zal een beter akoestisch geïsoleerd gebouw zorgen voor een vermindering van eventuele overlast. Ook het zogenaamde gebrek aan sociale controle wordt niet aangetoond.

- De uitgravingen voor bekeldering worden door verzoekers aangehaald doch er wordt zelfs niet verduidelijkt wat voor nadeel dit voor verzoekers teweeg zou brengen.

- De afstand van minder dan 3 meter tot de woning van verzoekers is ronduit onwaar. De woning van de verzoekers is gelegen op 4 meter van het bestaande gebouw van de scouts dat behouden blijft. De nieuwbouw ligt op meer dan 10 meter van de woning van

de verzoeker. De nieuwbouw komt op de plaats van een bestaand scoutsgebouw. De lichte verschuiving van de inplanting kan onmogelijk een ernstig nadeel voor verzoekers betekenen. Het gebouw werd eveneens volledig binnen het voorziene bouwvlak conform het SBPA ingeplant.

- Aantasting van het recht op privacy. Ook dit beweerde nadeel wordt op geen enkele wijze aangetoond. Het bestaande te slopen gebouw bevatte ook reeds vensters naar het zuiden toe. Vanuit het nieuwe vergunde gebouw zou niet meer inkijk ontstaan naar de woning van verzoekers toe dan het oude gebouw. Doordat het gebouw licht gedraaid staat ten opzichte van het gebouw dat zal worden afgebroken (meer gericht naar het zuid-oosten) vermindert de inkijszelfs ten opzichte van de huidige situatie. Daarnaast werd het gebouw beperkt in bouwhoogte, waardoor de privacy van de verzoeker niet wordt aangetast.

Verzoeker toont geen MTHEN aan. Er is niet voldaan aan opgelegde voorwaarde in artikel 4.8.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Deze vaststelling op zich volstaat om de vordering of te wijzen.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden, en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Het aangevoerde nadeel moet bovendien voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan

ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die de Raad toelaten om de ernst van de ingeroepen nadelen daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partij beperkt zich zonder verdere omschrijving of verduidelijking tot een loutere opsomming van mogelijk te verwachten nadelen (de moeilijke bereikbaarheid tijdens de bouwwerken, de te verwachten overlast en het totaal ontbreken van sociale controle, de tot op de perceelsrand voorziene uitgravingen, de afstand van minder dan 3 meter tot op haar woning, de aantasting van het recht op privacy).

De verzoekende partij verschaft met andere woorden geen concrete en precieze aanduiding over de aard en de omvang van deze nadelen en legt evenmin enig stuk dat de Raad toelaat om de ernst, laat staan het moeilijk te herstellen karakter ervan, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, zijn de ingeroepen nadelen dan ook niet voldoende ernstig, minstens niet moeilijk te herstellen, om de eventuele schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BOUTERSEM is onontvankelijk.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 juli 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER